

Jens Peter Vernersen (S):

Mange, der bor på landet, er meget optaget af fremtiden. Kommunalreformen har på en række områder vist sig at være en centralisering ud over, hvad mange havde forestillet sig, og det medfører meget stor usikkerhed hos mange mennesker, som spørger: Hvad skal der ske i vores område? Når den nære kommune nedlægges, skal der sættes noget andet i stedet for, hvis landdistrikterne ikke skal komme til at betale den demokratiske og indflydelsesmæssige pris for de meget større kommuner.

Vi har set, at kommunerne allerede ved budgetlægningen nedlægger institutioner, der er den lille bys samlingspunkt. Der er altså ikke noget med, som det blev sagt af Venstres ordfører, hr. Jens Kirk, at vi nu lige skal se, hvordan kommunerne udvikler sig, for allerede nu efter budgetlægningen ved vi, at man nedlægger institutioner, og når vi ser den udvikling, er det selvfølgelig helt afgørende, at de nye kommuner ikke presses på økonomien, sådan som regeringen har gjort, så de tvinges til at udsulte landdistrikterne.

Virkeligheden er jo, at den udgiftspolitik, regeringen har ført over for kommunerne, har medført, at kommunerne er blevet tvunget til at skære ned, både hvad angår plejehjem, plejecentre og meget andet. Presset på den kommunale økonomi tvinger kommunerne til at skære ned, når det drejer sig om skoler; når det drejer sig om daginstitutioner; når det drejer sig om plejecentre; når det drejer sig om skolebiblioteker; når det drejer sig om biblioteker i øvrigt, og når det drejer sig om biblioteksbusserne i landområderne.

Der er altså en række områder, hvor vi allerede nu kan se, at vilkårene ude på landet bliver væsentligt forringede på grund af den centralisering, der er sket, og på grund af den sparsomme økonomi, som regeringen stiller til rådighed. Disse ændringer, som man allerede kan se, betragter borgerne altså ikke som en forbedring af velfærden, men som en forringelse. Mangel på institutioner kan være det, som får købmanden til at lukke, og det, som gør, at byens lægepraksis ikke kan sælges, så man også her må drage til den nærmeste storby for at købe ind og for at gå til læge.

Når først disse mange forskellige institutioner er væk – jeg tror, at Venstres ordfører også kan se billedet – ved vi, at vi får hensygnende landsbyer, som mange fravælger at bo i. Der kommer til at mangle liv på landet, men det

kan der altså gøres noget ved, hvis det var sådan, at regeringen fremlagde en ordentlig plan og ikke nøjedes med det fedtede oplæg til landdistriktspolitik, hvor man vælger kun at bruge halvdelen af de midler, der ville være stillet til rådighed, hvis man havde hjemtaget fuldt ud fra EU, de første 2 år.

Kl. 17.00

Det er derfor, der efter vores opfattelse skal gøres en ekstraordinær indsats for at styrke landdistrikterne. Der var store forventninger til landdistriktsprogrammet 2007-2013. Der var mange, som blev meget skuffede, efter at de havde oplevet fødevareministeren, som var ude at fortælle om det her, og så nu oplever, hvad der rent faktisk bliver stillet til rådighed.

I Socialdemokratiet synes vi ikke, det, fødevareministeren kom med, var godt nok. Derimod er der altid nok, når det drejer sig om landbrugsstøtte, som nu igen skal gives over landdistriktsprogrammet. Programmet skal også bruges til at finansiere dele af regeringens vandmiljøplaner. Det sker samtidig med, at der er en betydelig stigning i den støtte, som landbruget får. Hvis man ser på perioden 2001-2006, er det altså en stigning på næsten 2 mia. kr.

På trods af det har regeringen altså sagt, at man ikke vil bruge nogen af disse midler til en omlægning, sådan at man kunne bruge noget af landbrugsstøtten til landdistriktsformål. Der hytter man virkelig sine egne. Regeringen har fravalgt den mulighed.

Alle ved, at der er et sindrigt system af tilskudsordninger, der forsøger at dække over, hvad virkeligheden er. Men heldigvis ligger der svar fra fødevareministeren, så vi klart kan se, hvordan tilskuddene fordeler sig.

For Socialdemokratiet er det afgørende, at landdistriktsstøtten placeres under én minister. Vi skal ikke have diskussion om, hvilken minister der har ret til hvilket beløb. Socialdemokratiet er af den opfattelse, at regeringen må fremlægge en plan til udvikling af landdistrikterne, så der sker en reel udvikling og ikke en afvikling på landet. Der er mange muligheder på landet, hvis de bliver brugt. Udvikling af fødevarer kan give producenten en højere pris, og det skal understøttes.

Det er afgørende, at der opretholdes kulturelle samlingspunkter som skoler, idrætsklubber, samlingshuse, kulturhuse, kirker og ældrecentre. Det vil selvfølgelig kun ske, hvis det er attraktivt at bo på landet og i landsbyerne. Af-